

Af den grund skal vi plante skov på Mars

11. februar (EIRNS) – Den 12. februar er det toårsdagen for Lyndon LaRouches bortgang. Hvilken bedre måde at fejre hans ekstraordinære bidrag på så mange områder til menneskehedens fremtid end med ankomsten af Kinas Tianwen-rumfartøj til kredsløb om Mars den 10. februar, dagen efter ankomsten af UAE's 'Hope' – som vil blive fulgt af USA's rumfartøj 'Perseverance' om mindre end en uge. Lederen af UAE's rumfartsagentur, Sarah al-Amiri, fangede den samme ånd af videnskabeligt vidunder og formål der kræves for at løse de forfærdelige kriser, som menneskeheden står over for, som Lyndon LaRouche gav udtryk for gennem hele sit liv. I en video fra 2017 sagde hun:

"I dag er vores region, Mellemøsten, fyldt med uro. Det er en region, der gennemgår nogle få af dets mørkeste timer. Og det vi gør med Emiraternes Hope-mission, er at vi sender et signal. I Mellemøsten udgør ungdomsårgangene 50 %. Dette projekt med Hope udføres af et hold på under 35 år, et hold bestående af 34 % kvinder. Gennemsnitsalderen er 27. En hel nation sætter dens lid til et ungdomshold og præsenterer regionen for en besked... for mig er videnskab den mest internationale form for samarbejde. Den er ubegrænset. Den er grænseløs. Og den drives af enkeltpersoners lidenskab til gavn for menneskelig erkendelse".

I dag tweetede Helga Zepp-LaRouche som svar til Sarah al-Amiri: "Tillykke med din fantastiske vision! Du skal blive inspiration for alle statsoverhoveder på planeten, og der vil være fred på jorden! HZL".

Også, i anledning af toårsdagen for LaRouches bortgang,

udsendte 'LaRouche International Youth Movement' (LaRouches internationale Ungdomsbevægelse) en erklæring, hvori de opfordrede ethvert universitet og uddannelsescenter rundt om i verden til at tage studiet op af "den amerikanske økonom Lyndon LaRouches metode og bidrag", som et spørgsmål om presserende strategisk nødvendighed.

"Det, vi indpoder i de unges sind og hjerter gennem deres uddannelse", siger erklæringen, "vil give dem værktøjerne til at beslutte, hvad de vil gøre med deres liv, idet de påtager sig opgaven med en 'forpligtelse over for samfundet' for at forbedre universet. Med den metode, som Lyndon LaRouches ideer repræsenterer, vil ordet "engagement" ikke skræmme dem. De vil deri se realiseringen af deres idealer, i takt med at de forbedrer sig selv og derfor søger forbedring til gavn for deres medmennesker... Disse er de ideer, som Lyndon LaRouche forfægtede i livet, og vi unge har påtaget os ansvaret for at tage dem i anvendelse med endnu større styrke i dag". Erklæringen konkluderer: "Den tidligere mexicanske præsident José López Portillo sagde i 1998: "Det er nu nødvendigt, at verden lytter til Lyndon LaRouches kloge ord"; og vi tilføjer: "Det er nu nødvendigt, at han studeres ved ethvert uddannelsescenter i verden".

Lyndon LaRouche selv udtrykte den dybeste indsigt i betydningen af ethvert menneskeliv, inklusive sit eget, og dets forhold til videnskabelige menneskelige bestræbelser såsom koloniseringen af Mars. I sin klassiker fra 1983, "Der er ingen grænser for vækst", skrev LaRouche om at opbygge en jordlignende kunstig atmosfære på Mars og tilføjede:

"Kolonialisterne fra Jorden vil ikke være tilfredse med det. Man kan høre et barns stemme: 'Men far, hvor er træerne?' Vi skal forudse barnets spørgsmål. Vi må have en skov eller to på Mars, alene fordi mennesker kan lide træer".

Sådanne videnskabelige bestræbelser er menneskets karakteristiske natur:

"Så når vi arbejder med dette formål, bidrager hver enkelt af os med noget af vedvarende værdi til kulturen. Denne aktivitet er vores fornøjelse, vores kilde til de største glæder. Denne glæde er forbundet med handlingen med at bidrage til menneskeheden, at nære de guddommelige potentialer i løbet af de kommende generationer. Dette er en glædelig handling af kærlighed til menneskeheden. Uden en sådan kærlighed er viden en død ting...

"Lad os hver især dø med glæde, med et smil på læben, og tanken: 'Det har været et godt liv, og jeg vil ikke opgive så smuk en ting, så længe jeg har midlerne til at holde mig i live et minut længere'. Nogle gange er det nødvendigt at risikere døden, men kun for at andre og det gode kan leve videre efter os. Vi kan viljemæssigt overgive vore egne liv alene for livets sag, og for det gode som livet skal opnå. Af den grund skal vi dyrke en skov på Mars".

Billede: Sikarin Fon Thanachaiary – Foundations World Economic Forum is licensed under CC BY 2.0